

mindst skal beregnes af det overdragne formuegodes værdi. For så vidt angår stk. 4 henvises til bemærkningerne til forslaget § 52, ad stk. 3.

Til § 54.

Forslaget afløser den gældende stempelovs §§ 86 og 87. Aktiestemplet er her 1 pct. af pålydende (siden 1. april 1965: 2 pct.). Ny er bestemmelsen i stk. 1, sidste punktum, hvorefter aktier, der udstedes i anledning af, at aktiekapitalen efter en stedfunden nedskrivning er blevet genopskrevet, bevillingsmæssigt kan fritages for stempelafgift. Der er herved tænkt på tilfælde, hvor nedskrivningen er sket som led i en sanering. Reglen i stk. 2 svarer til den gældende lovs § 87, men formuleringen er ændret for at gøre det klart, at der kun er tale om en forlængelse af stempelfristen.

Til § 55.

Forslaget afløser den gældende stempelovs § 85, stk. 1 og 2, hvorefter det faste stempel for en interessentskabskontrakt er 5 kr. (siden 1. april 1965: 10 kr.). Denne afgift foreslås forhøjet til 25 kr. Indeholder interessentskabskontrakten bestemmelse om indskud af formuegoder, skal der efter forslaget ligesom efter gældende lov stemples med overdragsstempel heraf. I overensstemmelse med stempelsreglerne ved opløsning af sameje (stempelovs § 71) er det i den gældende lovs § 85, stk. 2, fastsat, at dette stempel skal beregnes med 3. klasses takst af *hele* det formuegode, der indskydes. Er formuegodet af en sådan art, at der for dets overdragelse kræves stempel med 1. eller 2. klasses takst (f. eks. fast ejendom, skib eller rentebærende fordring), skal dog det højere stempel anvendes for så vidt angår den andpart i formuegodet, som ved indskudet overdrages til medinteressenterne.

I stempelovsudvalgets udkast (§ 61) er optaget et forslag, hvorefter stemplingen af dokumenter om overdragelse mellem interessenterne og interessentskabet skal ske uden hensyn til andpartsforholdet. Efter dette forslag skal det ansvarlige interessentskab i stempelomæssig henseende betragtes som et selvstændigt retssubjekt ligesom aktieselskabet, således at forholdet mellem interessenterne og interessentskabet stempelomæssigt bliver det samme som forholdet mellem aktionærerne og aktieselskabet. Disse særlige regler skal dog efter udvalgets forslag kun gælde sådanne ansvarlige interessentskaber, som er stiftet ved derom oprettet overenskomst og virker under selvstændigt navn, men derimod ikke andre interessentskaber (samejeforhold). Under hensyn til, at det næppe er muligt på hensigtsmæssig måde at afgrænse begrebet interessent-

skab over for begrebet sameje, har man ikke ment at burde følge udvalgets forslag. Der er da heller ikke andre steder i skatte- og afgiftslovgivningen forsøgt opstillet forskellige regler for interessentskaber på den ene side og samejeforhold på den anden side, således at interessentskabet betragtes som en juridisk person.

Ved udformningen af § 55 i nærværende forslag har man derfor lagt til grund, at der ved indskud af et formuegode i et interessentskab sker en overdragelse af andpart i formuegodet til medinteressenterne, og at der skal erlægges overdragsstempel for overdragelsen af disse andpart på samme måde som ved overdragelse af andpart i øvrigt efter reglerne i forslaget § 45. Det vil sige, at der skal beregnes overdragsstempel af det vederlag, som den pågældende interessent får for at optage medinteressenterne som medejere af formuegodet. Reglerne i § 45 vil på tilsvarende måde finde anvendelse ved overdragelse af andpart under interessentskabets beståen (herunder ved optagelse af ny interessent) og ved dets opløsning.

Når bestemmelsen udformes som foreslået, vil det ikke være nødvendigt at optage en definition af, hvad der skal forstås ved et ansvarligt interessentskab. En sådan definition findes ikke i den gældende stempelov, og man har i praksis henholdt sig til den gængse opfattelse, hvorefter et ansvarligt interessentskab er et selskab, der består af to eller flere deltagere, som hæfter med hele deres formue (personligt) en for alle og alle for en (solidarisk) for interessentskabets forpligtelser.

Kapitel 10.

Til § 56.

Forslaget afløser den gældende stempelovs § 90, hvorefter gældsbreve og lignende dokumenter stemples med 2 promille, når gælden er rentebærende eller sikret ved pant eller kaution, og ellers med $\frac{1}{5}$ promille (siden 1. april 1965 henholdsvis 4 promille og $\frac{2}{5}$ promille). Efter forslaget skal stempelafgiften være 3 promille i alle tilfælde. I stempelovudvalgets udkast (§ 62) foreslås det, at gælds- og pantebreve skal være stempelfri, når pålydendet ikke overstiger 2.000 kr. Med en sådan regel ville det imidlertid være nærliggende for debitor at opdele gælden på en række sideordnede gælds- eller pantebreve, der hver for sig ikke oversteg 2.000 kr., hvorved afgiftspligt kunne undgås. Dette ville være særligt uheldigt, da tinglysningen jo besværliggøres, når der skal lyses en række sideordnede pantebreve i stedet for et pantebrev for hele gælden. Man har derfor ikke fulgt udvalgets forslag på dette punkt.